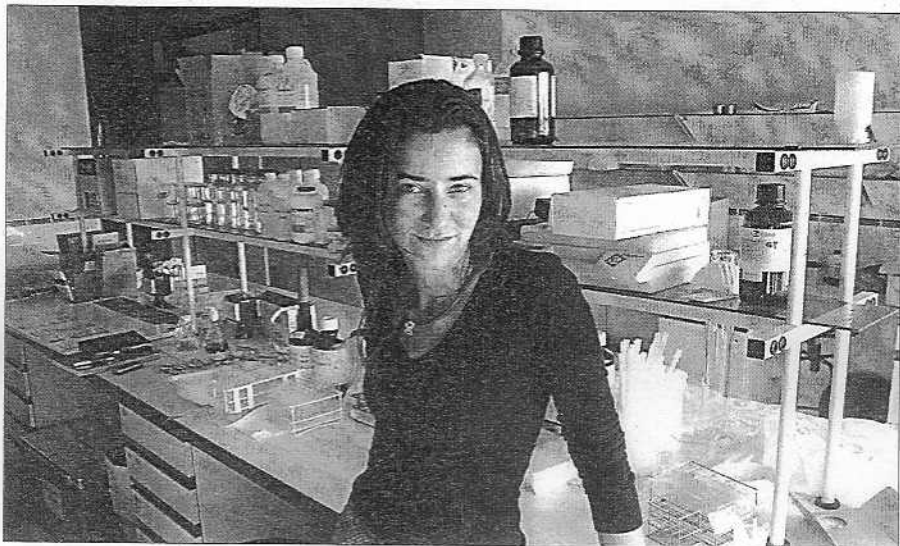


ARRELS FORANES



«Els ambientòlegs no som profetes ni visionaris: la nostra tasca es basa en fets i en dades, no en suposicions.»

Fotos: F. GOST.

«La sostenibilitat és actualment una paraula sense contingut real»

Caterina Amengual, ambientòloga i vicepresidenta de l'ALCAIB

FRANCESC GOST. Inca.

Caterina Amengual Morro (Inca, 1979) va estudiar Ciències Ambientals a la Universitat de Girona i des de fa dos anys treballa amb una beca a la UIB, on prepara el doctorat. Des de fa dos anys és vicepresidenta de l'Associació de Llicenciats en Ciències Ambientals de les Illes Balears, entitat que agrupa els ambientòlegs de la nostra comunitat i dona a conèixer la tasca d'aquest col·lectiu —uns cinquanta membres— davant les administracions, empreses i societat il·lenca en general.

— Estam parlant d'una carrera -Ciències Ambientals- relativament nova...

— En concret va néixer fa uns dotze anys, i va sorgir sobre tot perquè proporciona un perfil generalista del medi ambient molt més ampli, ja que ens formen en totes les ciències —incloent-hi la sociologia— amb la idea que l'ambientòleg sigui un coordinador, que pugui abordar el tractament del medi ambient relacionat l'entorn natural, la societat i l'activitat econòmica, uns elements que no sempre es poden combinar sense generar problemes. Per això és important la visió integral, transversal i multidisciplinària que proporciona aquesta carrera que, per cert, a Europa està plenament consolidada i amb branques pròpies.

— Els ambientòlegs són els profetes del «pànic ecològic»?

— En primer lloc no som profetes, ni visionaris, perquè la nostra tasca es basa en fets i en dades, no en suposicions. I pel que fa al «pànic ecològic», convé matissar que una de les nostres tasques és analitzar l'evolució

del planeta, arribar a un diagnòstic rigorós sobre el seu estat i intentar trobar solucions. I d'aquest procés es desprèn que efectivament s'està fent un ús incorrecte dels recursos naturals a nivell mundial, i que aquest és un fet preocupant. Això no és fomentar el pànic, sinó descriure una realitat innegable.

— De quina manera es podria modificar o corregir aquesta realitat?

— Per a nosaltres seria important incidir en l'educació ambiental, per tot allò que pot ajudar a la modificació d'hàbits socials; una modificació imprescindible per dur a terme plans estratègics que, per tenir èxit, necessiten de la conscienciació de la gent i de la seva implicació en processos participatius, dels quals poden sortir solucions per als problemes.



► «Nosaltres analitzam el medi ambient relacionat l'entorn natural, la societat i l'activitat econòmica; uns elements que no sempre es poden combinar sense generar problemes.»

com conscients que la participació ciutadana pot ser manipulada políticament, però és un factor molt important si volem canviar les coses.

— No estau cansats de sentir parlar de sostenibilitat totes les hores del dia?

— Des del nostre col·lectiu ja fa temps que es qüestiona la sostenibilitat, un concepte que en el seu moment es va crear per tranquil·litzar els sectors productius i que ara mateix és una paraula buida, sense contingut real. La realitat ens diu que el concepte de sostenibilitat —que efectivament s'utilitza de manera indiscriminada— ja no funciona.

— Pel que fa als recursos naturals, Occident va de victòria en victòria cap a la derrota final?

— És una bona manera de definir allò que, al cap i a la fi, és un gran engany col·lectiu, com és un model econòmic que es basa en el petroli, un bé finit del que un dia no ens podrem abastir, o al manco no a un preu accessible. Per tant, és inevitable un canvi de model —que ningú no vol plantejar per ara— i en aquest punt Occident efectivament s'enganya a ell mateix; una tendència que, per cert, també comença a detectar-se a països en vies de desenvolupament que aposten pel mateix model.

— El vostre col·lectiu acabarà reclos a un laboratori o intervenint directament en la presa de decisions?

— Jo veig un escenari en què els ambientòlegs cada dia tindrem més pes, perquè la nostra visió del medi ambient pot ser molt útil a una societat que cada dia vol saber més coses sobre aquestes qüestions.

Drogats de sang



Jaume Santandreu

Tots hem patit un atac d'esgarripança quan hem llegit la notícia: un allot guineà de 16 anys mor de quatre ganivetades. Els assassins pertanyen a una banda organitzada que practica la violència més extrema i cruel. Els fets passaren a un carrer de Ciutat, però haguessin pogut succeir a qualsevol indret de Part Forana. Amb lamentacions i gemecs no farem res. Cal, amb tota urgència, examinar les fonts que escupen aquest bram de mort i analitzar la realitat nostra actual amb un rigor sense pal·liatius ni subterfugis. Davant un infant que agonitza damunt la voravia d'un carrer de l'exemple no podem ser políticament correctes. No podem espessar-nos el singlot de pena i por amb consideracions etèries. En manco de 10 anys Mallorca ha rebut, sense planificació, més de tres-cents mil immigrants. La majoria d'aquest nousvinguts —la mà se n'anava a posar invasors— procedeixen dels ambients més violents del món, com són Àfrica, Amèrica del Sud i l'Est d'Europa. Cap partit polític no ha presentat un programa valent i coherent sobre la immigració. En el millor dels casos, per captar el vot immigrant, han canviat els escaldums pel cous-cous. Cap conselleria no té un pla eficient sobre els immigrants. Aquests infants que moren i maten han passat per les nostres escoles i pels PAC i hospitals. Cap institució, ni pública ni privada, no ha agafat el bou per les banyes. Tots hem mirat cap a un altre costat mentre ens afanyàvem a treure el màxim profit d'una mà d'obra barata i clandestina. La nostra societat torna a gaudir de criades i fins i tot les esglésies s'omplen de sud-americans i polonesos. No hem volgut invertir l'autèntica definició de convivència que no és altra que l'equilibri de conveniències, de drets i d'obligacions. Ells ens convenen per dormir amb la padrina i per fer les feines brutes, mentre que ens necessiten per sobreviure amb dignitat. No ha sorgit cap dirigent disposat a rebre el títol de racista i xenòfob per tal de fer complir la llei i d'imposar ordre i justícia. Les darreres actuacions de la policia a Son Banyà podrien ser-ne una referència. No ens atrevim a posar la sang i la violència com la més enganxadora de les drogues, just després dels doblers, la comandera i la figurera.

De coa d'ull

► **BAIXES DE FALSIFICADORS SALINERS.** Al municipi de ses Salines hi ha una pràctica que es comença a estendre. Es tracta dels falsificadors de documents públics que, posteriorment i quan ja han estat enxampats, es donen curiosament l'ospitalitat de baixa. Tothom té dret a estar malalt però a alguns els veuen de lluny que són molt bons actors.

► **EL CORREU ELECTRÒNIC DELS REGIDORS DE BINISSALEM.** Sembla ser que els regidors de l'Ajuntament de Binissalem tenen problemes a l'hora de rebre correus electrònics, ja que en el ple de dilluns alguns punts es van haver de deixar damunt la taula perquè no tothom havia rebut els informes per correu electrònic. A més, el tema del correu va centrar part del debat de la sessió plenària, benvinguts al món de les noves tecnologies!

► **BATLES QUE PERDEN ELS PAPERS.** Les relacions entre responsables polítics i periodistes no sempre són fàcils, en part perquè perseguim objectius antagònics; per tant, és molt lògic que hi hagi diferències entre nosaltres. Però d'això a passar a l'insult personal a l'hora d'expressar les discrepàncies, hi ha un bon tros. Aquesta reflexió se l'hauria de fer un fogós batle de la serra de Tramuntana que, més d'una vegada, ha perdut els papers recriminant un company nostre, de mala manera, el seu tel·lèfon informatiu.

rà la
cional
roses

«Les autopistes no responen a criteris ambientals, sinó econòmics»

Lluís Amengual presideix l'associació d'ambientòlegs de Balears

ANTONI MATEU. Palma.

Es calcula que a les Balears hi ha prop de seixanta llicenciats en Ciències del Medi Ambient. D'aquests, n'hi ha quaranta que formen part de l'Associació de Llicenciats en Ciències Ambientals de les Illes Balears. Aquesta entitat té com a objectiu donar a conèixer a la societat la tasca d'aquests professionals i la necessitat de incorporar-los, com a treballadors, tant a les institucions com a les empreses privades.

—Aquesta carrera s'estudia a fora. Sou partidaris que aquests estudis s'implantin a la UIB?

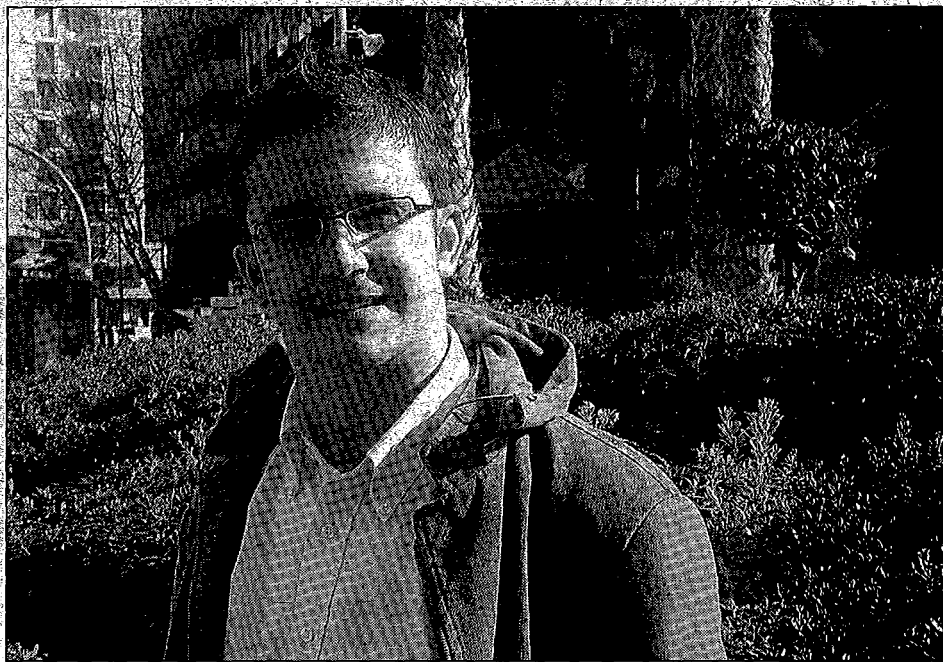
—No. Pensam que de moment no hi ha una demanda d'estudiants a bastament a les Balears perquè la carrera es pugui estudiar a la UIB. De totes maneres, això no vol dir que ens hi oposem.

—Quina és la vostra feina?

—Alguns de nosaltres treballam com a tècnics ambientals en institucions; altres com a assessor o gestors ambientals en l'empresa privada; i d'altres cotitzam com a treballadors autònoms i oferim els nostres serveis tant al sector públic com privat.

—Què en deis de les agendes Local 21?

—Això és un document municipal que ha de fer que totes les activitats del



L'Associació es creà el 2000, però no fou fins a l'any passat que tingué activitat continuada.

poble siguin el més respectuoses possible amb el medi ambient. En la redacció de les AL21 hi treballen molts dels nostres llicenciats. Puigpunyent és un municipi modelic. Ells varen iniciar la recollida «Porta per porta» abans que el Consell.

—Quin ambientòleg assessorà el Govern en la construcció de les autopistes?

—Això, jo no ho sé. El que puc dir és que els criteris que fan que una autopista passi per aquí o per allà, no són ambientals, sinó econòmics.

—Qui feia les vostres funcions abans que es creàs la carrera?

► «Les institucions no havien destinat mai tant de doblers a qüestions ambientals com ara»

—La nostra formació és multidisciplinària. Tenim matèries de biologia, geografia, urbanisme... Abans, els professionals d'aquestes disciplines també treballaven en tasques com per exemple la gestió de residus o la planificació agrària d'una

granja ecològica.

Actualment, però, totes les institucions intervenen molt en qüestions ambientals i sol·liciten els nostres serveis.

Mai, com ara, s'havien instal·lat tants de contenidors per a la recollida selectiva, ni mai s'havien fet tantes campanyes de sensibilització.

—Voleu ser un col·legi professional?

—Un col·legi oficial de professionals és una bona eina per donar-se a conèixer i per fer valer els interessos del col·lectiu. Nosaltres voldríem anar cap aquí. La cosa, però, encara és un poc verda.

ERC demana al Consell que canviï els guardarails de la xarxa de carreteres



essitin de
extres. Pel
distribució
e l'alumnat
ats educati
ls i immi
matís que
iga els cen
tres places
els sindi
ninen que
rva només
n la preins
irant tot el
atriculació.

ns

LOE

essitats de
tenint en
ets identi
omunitat.
considera
tiva legal
ondiciona
nvis de
e aquesta
isensuada
ats, pares,
udiants i
ors.

